

Hana

Alena Mornštajnová

Téma výzvy: kniha, která má v názvu jméno

Žánr: historický román

Děj: Příběh začíná v únoru roku 1954 ve Valašském Meziříčí, když se devítiletá Mira přes zákaz rodičů vydává s přáteli k řece jezdit na ledových krách. Potom postihne celou rodinu tragédie. Ve městě udeří tyfová epidemie a všechny Karáskovy kromě Miry tato nemoc schvátí. Mira přežije jako jediná, protože šťastnou náhodou nebyla nakažena.

Chvíli se o ni starají známí jejích rodičů Horáčkoví. Poté se o Miru musí starat její teta Hana, která tyfus zázračně přežila, a právě se vrátila z nemocnice.

Teta Hana byla zvláštní. Nebyla příliš výřečná a špatně snášela změny a cizí lidi. Hana se Miry ujala, ale ani jedna z toho neměla radost. Po nějaké si však obě dvě na nový život zvyknou a vytvoří se mezi nimi silné citové pouto. Hana taková totiž nebyla vždycky. A příběh, který stojí za tetou Hanou, je neskutečně silný.

Zajímavosti:

Kniha má zajímavou kompozici, je rozdělena na tři části, které představují tři časové linie z pohledu Hany a Miry.

Vlastní názor:

Tato kniha se mi četla výborně. Je to román s neuvěřitelně silným příběhem o příšerných věcech, které může člověk zažít. Překvapilo mě, že přestože jsou zde tak těžká témata, četlo se mi to lehce a velice rychle. Určitě k tomu přispěl krásný a přesto jednoduchý jazyk, který se zde objevuje a vtahuje vás s každou stránkou hlouběji do děje. Celou knihou se prolíná nezapomenutelná atmosféra, která mě donutila strachovat se o postavy a toužit po dalších strípcích jejich minulosti.

Hodnocení:

Kristýna Volfová, 4.A

